

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/245/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7215207116
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7215207116.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ladislava Duditša a JUDr. Zuzany Matyiovej v spore žalobkyne S. H., N.. X.X.XXXX, A. M. K., Č. XX, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár s.r.o., so sídlom v Košiciach, Kuzmányho 29, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, o určenie neplatnosti zmluvy, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Košice II č.k. 25C/184/2015-111 zo dňa 25. mája 2017

rozhodol:

I. M e n í rozsudok tak, že Zmluva o revolvingovom úvere č. 8300059142 zo dňa 27.05.2013 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná.

II. P r i z n á v a žalobkyni proti žalovanému nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie ako aj v odvolacom konaní v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice II (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol v tomto znení:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Predmetom konania je žaloba žalobkyne doručená súdu prvej inštancie dňa 20.3.2015, ktorou žiadala, aby súd určil, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.5.2013 uzatvorená medzi stranami sporu je neplatná, pričom si uplatnila náhradu trov konania.

3. Žalobu žalobkyňa odôvodňovala tým, že strany sporu uzavreli dňa 27.5.2013 zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 1.170,- eur, pričom na začiatku zrazil z istiny poplatok za odplatu vo výške 168,17 eur. Preto skutočná výška úveru predstavovala 1.001,83 eur. Žalobkyňa uviedla, že obligatórne údaje obsiahnuté v zmluve o úvere boli do zmluvy doplnené až po prijatí návrhu na uzavretie zmluvy zo strany žalobkyne v bode 6 - RPMN, ročná úroková sadzba úveru a predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu. Preto s odkazom na ust. § 4 ods. 1 zákona č. 121/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a ust. § 44 ods. 2 OZ je zmluva absolútne neplatná v zmysle § 39 OZ. Poukazovala na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach č.k. 5Co/358/2009-199.

4. Súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 25C/184/2015-60 z 13.10.2015 procesne vec posúdil z hľadiska nenaplnenia naliehavého právneho záujmu žalobkyne na podanej žalobe v zmysle ust. § 80 písm. c/ O.s.p., keďže dospel k záveru, že žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na určení neplatnosti

zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej stranami sporu dňa 27.5.2013 a preto žalobu žalobkyne zamietol. Z dôvodu podania odvolania žalobkyňou bol hore citovaný rozsudok preskúmaný odvolacím súdom a uznesením č.k. 3Co/32/2016-83 zo dňa 19.1.2017 Krajský súd v Košiciach zrušil rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, keďže odvolací súd konštatoval naplnenie naliehavého právneho záujmu u žalobkyne na určení neplatnosti predmetnej zmluvy za neplatnú z dôvodu, že rozhodnutím v danom spore sa odstráni stav jej právnej neistoty a žalovaný si nebude uplatňovať ďalšie nároky titulom uzavretej zmluvy s tým, že naliehavý právny záujem bol daný v čase podania žaloby v spore na súd, ako aj v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku súdom prvej inštancie s odkazom na zachovanie právnych účinkov úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom napadnutia účinnosti tohto zákona v zmysle ust. § 417 ods. 2 prvá veta CSP. V zmysle § 391 ods. 3 CSP odvolací súd uložil súdu prvej inštancie v ďalšom konaní vo veci vykonať dokazovanie v zmysle žalobou napádaných skutočností odôvodňujúcich neplatnosť predmetnej zmluvy a to v zmysle od 1.7.2016 účinných procesných ustanovení CSP týkajúcich sa dokazovania, ako aj vyhodnotenia dôkazov súdov, so zreteľom na ustálenú rozhodovaciu prax súdov v tomto smere, v zmysle citovaných rozhodnutí súdov, a za dôvodnej aplikácie v danej veci § 298 CSP. Súd prvej inštancie preto vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými žalobkyňou, vypočul žalobkyňu a zistil tento skutkový stav:

5. Žalobkyňa v konaní predložila žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru zo dňa 22.5.2013 Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, z ktorej v bode V. vyplývajú údaje o požadovanom revolvingovom úvere - poskytnutá čiastka úveru 1.170 eur, splatnosť úveru - počet splátok 42 a splatné 14. dňa v mesiaci, výška mesačnej splátky 62,69 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2.632,98 eur, predpokladaná RPMN za úver 70,02 %, ročná úroková sadzba úveru 70,02 %, priemerná RPMN za úver 48,52 %, poskytnutá čiastka revolvingu 616,87 eur a celkovú čiastku pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.504,56 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %.

6. Zo schválenej Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere vyplývajú zase tieto údaje: údaj o schválenom revolvingovom úvere v sume 1.170,- eur, s dohodnutou splatnosťou úveru 32 splátok, splatnosť k 14. dňu v mesiaci, dohodnutá mesačná splátka 62,69 eur, RPMN 66,65 %, ročná úroková sadzba úveru 70,02 %, priemerná RPMN za úver 48,52 %, poskytnutá čiastka revolvingu 616,87 eur, a celkovú čiastku pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.504,56 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 60,50 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %, sadzba úrokov z omeškania 5,5 %. Uvedené údaje o schválenom revolvingovom úvere už boli doplnené žalovaným dňa 27.5.2013.

7. Zároveň z predmetnej Žiadosti/Zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že oproti údajom o požadovanom revolvingovom úvere v bode V. pri údajoch o schválenom revolvingovom úvere sú v bode VI. žalovaným uvedené (dopísané) rozdielne údaje o schválenom revolvingovom úvere, a to v časti predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí úveru, ktorá v žiadosti je vyčíslená vo výške 63,32 %, pričom v údajoch o schválenom revolvingu je ale už vo výške 60,50 %.

8. Žalovaná predložila splátkový kalendár, z ktorého vyplýva rozpis 42 splátok vo výške 62,69 eur, z toho splátka úroku 34,83 eur, splátka istiny 27,86 eur.

9. Listom zo dňa 8.1.2015 žalovaný vyzval žalobkyňu k úhrade splátky zo zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXXXXXX vo výške 61 eur.

10. Žalobkyňa v konaní predložila oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkom k Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, z ktorého vyplýva, že veriteľom bola žalobkyňa ako dlžníčke schválená výška úveru 1.170,- eur, splatnosť úveru 42 mesiacov, výška mesačnej splátky 62,69 eur, dátum splatnosti prvej splátky 14.7.2013, dátum splatnosti poslednej splátky 14.12.2016, periodicita splácania mesačne, mesačné splátky ku dňu 14.v mesiaci, celková výška úveru 1.170,- eur, RPMN úveru 66,65%, priemerná hodnota RPMN 48,52%, schválená výška revolvingu 704,23 eur, zvýšenie výšky úveru po vykonaní revolvingu 704,23 eur, výška mesačnej splátky 62,69 eur, RPMN po vykonaní revolvingu 60,50%, ročná úroková sadzba úveru 70,02%, celková suma, ktorú musí dlžník zaplatiť pri každom revolvingu 1.504,56 eur, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21%, doba nadobudnutia platnosti zmluvy o revolvingovom úvere 27.5.2013.

11. Listom zo dňa 26.2.2015 oznámil žalovaný žalobkyňu zosplatenie úveru, nakoľko sa dostala do omeškania s úhradou splátok č. 18, 19 a 20.

12. Listom zo dňa 26.3.2013 nazvaným pokus o zmier pred začatím súdneho konania, vyzval žalovaný žalobkyňu k úhrade dlžnej sumy na základe vyššie uvedenej zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX v celkovej sume 1.669,21 eur na účet spoločnosti žalovaného.

13. Listom zo dňa 24.3.2015 žalovaný vyzval žalobkyňu na úhradu dlhu 1.572,85 eur najneskôr do 31.3.2015.

14. Vo svojej výpovedi žalobkyňa potvrdila, že dňa 22.5.2013 uzavrela so žalovaným úverovú zmluvu, na základe ktorej jej žalovaný poskytol úver 1.001,- eur, ktorý zaplatila spolu vo výške 1.128,42 eur, formou 18 splátok po 62,69 eur, a nakoľko v novembri 2014 sa od dozvedela od právnik, že zmluva je vadná a je neplatná, a že je povinná vrátiť len to čo dostala, žalobkyňa už ďalšie splátky nerealizovala. Z dôvodu, že žalovaný sa jej vyhrážal exekúciami a predložením veci pred rozhodcovský súd, trvala na určení absolútnej neplatnosti uzavretej zmluvy.

15. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, súd prvej inštancie vec v intenciách odvolacieho súdu procesne posúdil v zmysle ust. 80 písm. c/ O.s.p., § 470 ods. 1, 2 CSP, § 137 CSP a konštatoval, že žalobkyňa má vo veci daný naliehavý právny záujem na určení neplatnosti predmetnej zmluvy, keďže rozhodnutím v danom spore sa odstráni stav jej právnej neistoty, s následným právnym posúdením veci v zmysle ust. § 43a ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 43c, § 44 ods. 1,2, § 46 ods. 1, 2 OZ, § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 9.6.2013, § 11 ods. 1, 2 tohto zákona a dospel k záveru, že v danom prípade k prijatiu zmeneného návrhu žalovaným, keďže údaje o schválenom revolvingu obsahujú zmenený údaj v časti predpokladanej RPMN je už prijatím zmeneného návrhu zmluvy o revolvingovom úvere, pričom prijatie samotného plnenia úveru - finančných prostriedkov od žalovaného možno v zmysle ust. § 43c OZ považovať za iné konanie osoby, ktorej bol návrh určený a z ktorého možno vyvodíť jej kumulatívny súhlas žalobkyne s návrhom zmenenej zmluvy a keďže Zákon o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. účinný v čase uzatvorenia zmluvy stranami sporu vyžadoval v zmysle § 9 ods. 1 písomnú formu, ale ust. § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy nesankcionoval neuzatvorenie zmluvy písomnou formou oproti všeobecnému predpisu (§ 40 OZ) neplatnosťou, ale v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona sa považuje takáto zmluva za zmluvu uzavretú bez úrokov a bez poplatkov súd prvej inštancie dospel k záveru, že Zmluva o revolvingovom úvere č. 8300059142 zo dňa 27.5.2013 uzavretá stranami sporu nie je neplatná, v dôsledku čoho žalobu žalobkyne ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol s odkazom na ust. § 9 a § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. účinného do 9.6.2013.

16. Súd prvej inštancie uviedol, že v danom prípade aj keď protinávrh žalovaného obsahoval zmenu oproti návrhu žalobkyne, k platnému uzavretiu zmluvy došlo prijatím plnenia v zmysle vyššie citovaného Zákona o spotrebiteľských úveroch a pokiaľ žalobkyňa v žalobe namietala, že údaj o predpokladanej RPMN uvedený v predmetnej zmluve je nesprávny, pretože žalobkyňa v skutočnosti bola poskytnutá čiastka úveru v nižšej sume ako v zmluve uvádzanej t.j. vo výške 1.001,83 eur a vzhľadom na skutočne poskytnutú výšku úveru, tak RPMN v skutočnosti predstavovala 92,96 %. Súd prvej inštancie konštatoval, že nesprávne uvedená RPMN, ako aj nesprávne uvedený údaj o celkovej výške úveru v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. g/, písm. j/ Zákona o spotrebiteľskom úvere účinného v čase uzatvorenia zmluvy stranami sporu, má v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona za následok to, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a keďže Zákon o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. nesankcionuje nesprávne uvedenú RPMN, ako aj neuvedenie správnej výšky úveru neplatnosťou úverovej zmluvy, ale bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, žalobu žalobkyne zamietol.

17. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalovanému priznal plný nárok na náhradu trov konania proti neúspešnej žalobkyňu v rozsahu 100 %.

18. Proti rozsudku v zákonnej lehote (včas) podala odvolanie žalobkyňa a uplatnila odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP t.j., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k

nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

19. Žalobkyňa nesúhlasila s konštatovaním súdu prvej inštancie, že neprimeraná ako aj dodatočne doplnená hodnota RPMN v zmluve spôsobuje len bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, ale nie neplatnosť zmluvy o úvere, pričom za prijatie zmeneného návrhu súd rovnako nesprávne považoval prijatie peňažných prostriedkov žalobkyňou, čo je v rozpore s ust. § 44 ods. 2 OZ.

20. Apelovala na to, že v predmetnom konaní poukazovala na mechanizmus uzavretia zmluvy v tom znení, že ona podpísala vyplnené body 1 až 5 žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, avšak až následne, o niekoľko dní neskôr, žalovaný vyplnil a podpísal bod 6 predmetnej žiadosti. Návrh na uzavretie zmluvy a prijatie návrhu preto nie sú totožné, líšia sa v údajoch o predpokladanej RPMN, pričom ide o obligatórny údaj zmluvy o úvere, ktorý bol do zmluvy doplnený (bod 6) až po prijatí návrhu na uzavretie zmluvy zo strany žalovaného, čím došlo žalovaným k zmene údajov o predpokladanej RPMN a keďže ide zo strany žalovaného o prijatie návrhu s dodatkami, považuje sa takýto zmenený návrh za nový návrh v zmysle § 44 ods. 2 OZ.

21. Konštatovala, že podľa § 4 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch je veriteľ alebo finančný agent povinný v dostatočnom časovom predstihu pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred prijatím ponuky o spotrebiteľskom úvere poskytnúť spotrebiteľovi v súlade so zmluvnými podmienkami ponúkanými veriteľom alebo požiadavkami spotrebiteľa dôležité informácie súvisiace s poskytnutím úveru, pričom túto povinnosť si žalovaný v danej veci nespĺnil, čím porušil základné práva žalobkyne ako spotrebiteľa. V zmysle ust. § 39 OZ tak možno vyvodiť záver o absolútnej neplatnosti zmluvy o úvere, keďže nemožno súhlasiť s tým, že prijatím peňažných prostriedkov žalobkyňou došlo v zmysle § 43 písm. c) OZ k vysloveniu kumulatívneho súhlasu so zmeneným návrhom zmluvy o úvere, nakoľko k uzavretiu zmluvy nemôže dôjsť tým spôsobom, že veriteľ pošle financie na účet dlžníka, keďže zákon vyžaduje uzavretie písomnej zmluvy a o ústnu úverovú zmluvu ide len v zmysle Obchodného zákonníka, čo je v rozpore s ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý vyžaduje v spotrebiteľských vzťahoch obligatórne písomnú formu (ako právneho predpisu „lex specialis“). Poukazovala na rozhodnutie Krajského súdu Žilina pod sp. zn. 11Co/103/2014 zo dňa 24.3.2014, Krajského súdu Banská Bystrica pod sp.zn. 13Co/1266/2014, zo dňa 9.12.2014, ako aj rozhodnutia pod sp.zn. 13Co/1269/2014 zo dňa 9.12.2014. Žalobkyňa apelovala na to, že v zmysle § 44 ods. 2 OZ sa prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny považuje za nový návrh a ak takýmto spôsobom dôjde k uzavretiu zmluvy, je takáto zmluva uzavretá v rozpore so zákonom a je v zmysle § 39 OZ neplatná, aj keď žalobca (spotrebiteľ) prijal peňažné prostriedky od žalovaného t.j. dodávateľa, pričom neplatné dojednanie RPMN spôsobuje absencia povinnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere (viď rozhodnutie Okresného súdu Zvolen pod sp.zn. 15C/101/2014 - 154, zo dňa 13.1.2015).

22. S odkazom na ust. § 44 ods. 1 OZ žalobkyňa uvádzala, že zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť, pričom mlčanie alebo nečinnosť samej osebe neznamenujú prijatie návrhu. Preto odôvodnenie súdu, že prevzatím peňažných prostriedkov žalobkyňa automaticky súhlasila s novým návrhom zmluvy je nesprávne. Žalobkyňa neprijala nový návrh zmluvy o úvere, no žalovaný aj napriek tomu jej automaticky zaslal na účet peňažné prostriedky, pričom takémuto konaniu žalovaného, ktoré je v rozpore so zákonom nemožno v žiadnom prípade poskytnúť ochranu a považovať ho za prijatie zmeneného návrhu žalobkyňou s tým, že zmena sa týka podstatnej náležitosti zmluvy. Odôvodnenie konajúceho súdu je tak nesprávne, a to aj s poukazom na ust. § 54 ods. 2 OZ, ktoré uvádza, že v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

23. Žalobkyňa taktiež mala za to, že absolútnu neplatnosť predmetnej úverovej zmluvy nespôsobuje iba skutočnosť, že došlo k novácii, teda prijatiu návrhu, ktorý obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny a ktorý sa už považuje za nový návrh, ale neplatnosť úverovej zmluvy spôsobila aj dohodnutá výška ročnej úrokovej sadzby, ktorá je v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Neplatnosť úverovej zmluvy tak bola spôsobená viacerými dôvodmi, čo súd vôbec nezohľadnil. V predmetnej úverovej zmluve sa žalobkyňa zaviazala zaplatiť žalovanému za poskytnutý úver odplatu vo výške 76,21%. Ročnú úrokovú sadzbu dohodnutú v takejto výške považovali viaceré súdy za odplatu v hrubom rozpore s dobrými mravmi, čo spôsobuje neplatnosť úverovej zmluvy, pričom žalobkyňa poukazovala

na skutočnosť, že v čase poskytnutia úveru - máj 2013 bola priemerná úroková sadzba bánk za poskytnuté úvery vo výške 11,22 % a preto úroková sadzba vo výške 76,21% niekoľkonásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi, čo je v hrubom rozpore s dobrými mravmi a preto právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. Rovnako odkazovala na uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19.1.2017 sp. zn. 3Co/32/2016 a zachovanie princípu právnej istoty v kontexte citovaných rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5ECdo/192/2014, č.k. 6MCdo/9/2012, ako aj ďalších citovaných rozhodnutí Ústavného súdu SR. Navrhovala, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že žalobe vyhovie v celom rozsahu a prizná jej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Žalobkyňa požiadala o oznámenie verejného vyhlásenia rozsudku.

24. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania. S podaným odvolaním žalobkyne žalovaný nesúhlasil, považoval ho za nedôvodné a mal za to, že žalobkyňa v konaní neosvedčila dôvod pre rozhodnutie o neplatnosti zmluvy, keďže v prípade absencie RPMN možno takýto úver považovať za bezúročný.

25. Žalobkyňa vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného zotrvala na skutočnostiach uvádzaných v podanom odvolaní.

26. Žalovaný sa už k tomuto vyjadreniu žalobkyne nevyjadril.

27. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len "CSP") prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, na pojednávaní, ktoré nariadil odvolací súd, z dôvodu potreby zopakovania dokazovania vo veci v zmysle ust. § 384 ods. 1 a § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 380 ods. 1,2 CSP a § 379 CSP, z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/a h/ CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné a nakoľko neboli splnené podmienky na potvrdenie ani na zrušenie napadnutého rozsudku, v zmysle § 388 CSP napadnutý rozsudok zmenil a nanovo rozhodol aj o nároku na náhradu konania v zmysle § 396 ods. 2 CSP.

28. Verejne pojednávanie sa konalo na Krajskom súde v Košiciach dňa 9.8.2018 o 9.20 hod., v pojednávacej miestnosti č. dv. 230/II. posch., pričom miesto a čas pojednávania bolo oznámené stranám sporu doručením predvolania na pojednávanie minimálne 5 dní pred termínom pojednávania na odvolacom súde.

29. Žalobkyňa odvolanie proti napadnutému rozsudku odôvodnila v zmysle § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP t.j., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

30. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie je subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, t.j. vadami konania podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP sú iné vady, ktoré mohli mať vplyv na výrok rozhodnutia, s výnimkou tých, ktoré sú uvedené v § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/ CSP.

31. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 ods. 1,2 CSP alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

32. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

33. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že zmluva medzi stranami sporu v kontexte jej zmeny zo strany žalovaného bola uzavretá kumulatívne, vychádzajúc z prijatia peňazí žalobkyňou, ktoré boli žalobkyni žalovaným zaslané na účet, pričom takéto uzavretie zmluvy je v rozpore s ust. § 43c OZ a § 44 OZ a preto je takto učinенý právny úkon neplatný v zmysle § 39 OZ. Keďže kumulatívny súhlas žalobkyne so zmeneným návrhom zmluvy o úvere nevyplýva z odôvodnenia žaloby, ako aj z výpovede žalobkyne na pojednávaní, súd prvej inštancie vykonané dôkazy bez ich doplnenia nesprávne vyhodnotil s odkazom ust. § 191 a nasl. CSP účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, čím dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj nesprávny právny záver, aj keď rozsudok náležite odôvodnil so zreteľom na danosť naliehavého právneho záujmu žalobkyne na určovacej žalobe (viď zrušujúce uznesenie Krajského súdu v Košiciach v predmetnej veci). Napadnutý rozsudok ale postráda zákonné predpoklady v zmysle § 220 ods. 2 CSP týkajúce sa riadneho odôvodnenia rozsudku v ďalších napádaných dôvodoch podanej žaloby, keďže žalobkyňa rovnako poukazovala aj na to, že zmenený návrh neprijala, zmena sa týkala podstatnej náležitosti návrhu zmluvy majúcej vplyv na ostatnú časť zmluvy a to hodnoty RPMN, ako aj výšky odplaty, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi a s poukazom aj na mechanizmus uzavretia predmetného úveru je predmetná zmluva o úvere absolútne neplatná v zmysle § 39 OZ.

34. S poukazom na hore uvedené skutočnosti sú vo veci dané namietané odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP.

35. Odvolací súd v zmysle § 384 ods. 1 CSP, keďže mal za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie v potrebnom rozsahu zopakoval, pričom na nariadené pojednávanie predvolal strany sporu, ako aj ich právnych zástupcov a keďže pojednávania sa zúčastnila len žalobkyňa a jej právny zástupca, pričom žalovaný a jeho právny zástupca svoju neprítomnosť riadne a včas neospravedlnili, odvolací súd konal v ich neprítomnosti v zmysle § 378 ods. 1 a § 180 CSP a na pojednávaní vypočul k namietaným skutočnostiam žalobkyňu.

36. Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že z jej strany nedošlo a to ani kumulatívne k akceptácii zmeneného návrhu zmluvy o úvere a keďže časť, ktorá bola pozmenená žalovaným sa týkala hodnoty RPMN, ktorá je podstatnou náležitosťou uzavretej zmluvy o úvere, majúcou vplyv na platnosť zmluvy ako celku, trvala na podanom návrhu na určenie absolútnej neplatnosti zmluvy o úvere. Uviedla, že zmluva o úvere bola uzavretá v rozpore s ust. § 43c a § 44 OZ a so zreteľom na mechanizmus uzavretia zmluvy o úvere je zmluvou rovnako uzavretou v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 OZ a absolútne neplatnou (§ 39 OZ), s odkazom aj na výšku RPMN ako aj výšku odplaty. V ostatnej časti žalobkyňa zotrvala na svojej výpovedi učinenej pred súdom prvej inštancie. V tomto smere žalobkyňa predložila odvolaciemu súdu rozhodnutia Krajských súdov v Bratislave, v Trnave, v Banskej Bystrici, pokladničné doklady o vykonaných pláťbách pre žalovaného, ktoré sa stali súčasťou spisu.

37. Odvolací súd uvádza, že otázka uzatvorenia a podpísania zmluvy je otázkou skutkovou a keďže žalobkyňa na pojednávaní odvolacieho súdu nepotvrdila uzavretie dodatku zmluvy v kumulatívnej forme, s odkazom na časť zmluvy, ktorú už dopísal žalovaný, týkajúcej sa hodnoty RPMN, so zreteľom aj na výšku odplaty, pričom žalovaný existenciu zmluvy uzatvorenej medzi stranami, ako aj poskytnutie peňažných prostriedkov nepopieral a to v jej celom rozsahu a poukazoval na kumulatívne dojednanie zmluvy o úvere v celom rozsahu, čo žalovaná ale svojou výpoveďou na odvolacom súde spochybnila a nakoľko žalovaný skutočnosť uzavretia zmluvy kumulatívne zo strany žalobkyne v celom rozsahu nevedel preukázať s tým, že dojednanie RPMN, v zmysle § 9 ods. 1 písm. j) a y) zákona č. 129/2010 Z.z. je podstatnou náležitosťou úverovej zmluvy so zreteľom aj na ochranu slabšej strany ako spotrebiteľa, pričom v zmysle § 9 ods. 1 tohto zákona sa vyžaduje uzavretie zmluvy písomnou formou a nie kumulatívne dojednanie, kedy úver je poskytnutý bez úrokov a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. a),

b) tohto zákona , so zreteľom na to, že od 29.6.2008 každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí povinne obsahovať údaj o priemernej hodnote RPMN, pričom výška ročnej úrokovej sadzby revolvingu, ktorá bola dojednaná, je rovnako neprímeraná, a prieči sa dobrým mravom a keďže je podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere a má vplyv na uzavretie zmluvy ako celku a jej navýšenie, s poukazom aj na mechanizmus uzavretia zmluvy a ochranu spotrebiteľa ako slabšej strany, pričom predmetná zmluva je len písaná na predtlačenom formulári a malými písmenami, ktoré sú vzhľadom na obsah a ich nečitateľnosť pre bežného spotrebiteľa máťúce a nejasné, bola predmetná zmluva uzavretá v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 OZ a s odkazom na ust. § 39 Občianskeho zákonníka je absolútne neplatná.

38. V tejto súvislosti odvolací súd podporne poukazuje na argumentáciu obsiahnutú v náleze Ústavného súdu ČR, sp. zn. I. ÚS 3512/11, ktorý poukázal na to, že samotným východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to aj so zreteľom na možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Zákonodarcia sa preto pokúsil vyrovnať túto faktickú nerovnosť cestou práva, a to formou obmedzení autonómie vôle (por. nález Ústavního soudu z 15.6.2009, sp. zn. I. ÚS 342/09 (N 144/53 SbNU 765)). V spotrebiteľskom práve je dodávateľ vo fakticky výhodnejšom postavení, pretože má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému svoje služby poskytuje. A preto okrem obmedzení vyplývajúcich z princípu rovnosti prostriedkov možno od dodávateľa tiež očakávať (prípadne i vyžadovať), že sa vo vzťahu k spotrebiteľovi sa bude správať vo všeobecnej rovine poctivo. Pokiaľ nepostupuje týmto spôsobom, spreneverí sa dôvere druhého účastníka zmluvného vzťahu v poctivosti jeho správania, a takémuto nepoctivému správaniu nemožno poskytnúť právnu ochranu. V praxi sa zásada poctivosti prejavuje okrem iného tým, že text spotrebiteľskej zmluvy, obzvlášť ak ide o zmluvu formulárovú, má byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľný, prehľadný a logicky usporiadaný. Napríklad zmluvné dojednania musia mať dostatočnú veľkosť písma, nesmú byť vo výrazne menšej veľkosti než okolitý text, nesmú byť umiestnené v oddieloch, ktoré vzbudzujú dojem nepodstatného charakteru. Uvedená zásada poctivosti dopadá i na aplikáciu všeobecných obchodných podmienok. Je potrebné zdôrazniť, že obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel napríklad od obchodných zmlúv majú slúžiť predovšetkým na to, aby nebolo potrebné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak nemôžu slúžiť na to, aby do nich v často neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme ukryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa najskôr uniknú.

39. Podľa § 3 ods. 1 OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

40. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

41. Podľa § 41 OZ ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

42. V zmysle ust. § 41 OZ sa preto môže dôvod neplatnosti vzťahovať len na časť právneho úkonu, kedy je neplatná len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu. Priemerná hodnota RPMN ale so zreteľom na povahu právneho úkonu, jeho obsah ako aj okolnosti, za ktorých k nemu došlo, nemožno podľa odvolacieho súdu oddeliť od ostatného obsahu predmetnej zmluvy o úvere a preto nedojednanie v tejto časti má vplyv na platnosť celej zmluvy o úvere, vychádzajúc aj z mechanizmu uzavretia zmluvy, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi, ako aj to, že výška RPMN za úver 70,02 % predstavuje neprímerané navýšenie.

43. Podľa § 43c OZ včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu (I). Včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi. Prijatie možno

odvolať, ak odvolanie dôjde navrhovateľovi najneskôr súčasne s prijatím (2). Neskoré prijatie má napriek tomu účinky včasného prijatia, ak navrhovateľ o tom bez odkladu upovedomí osobu, ktorej bol návrh urobený, a to ústne alebo odoslaním správy (3). Ak z listu alebo inej písomnosti, ktoré vyjadrujú prijatie návrhu, vyplýva, že boli odoslané za takých okolností, že by došli navrhovateľovi včas, keby ich preprava prebiehala obvyklým spôsobom, má neskoré prijatie účinky včasného prijatia, ibaže navrhovateľ bez odkladu upovedomí ústne osobu, ktorej bol návrh určený, že považuje návrh za zaniknutý, alebo jej v tomto zmysle odošle správu (4).

44. Podľa § 44 OZ zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu (1). Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy (2). Ak je návrh určený dvom alebo viacerým osobám, a z jeho obsahu vyplýva, že úmyslom navrhovateľa je, aby všetky osoby, ktorým je návrh určený, sa stali stranou zmluvy, je zmluva uzavretá, ak všetky tieto osoby návrh prijímú (3).

45. Odvolací súd dodáva, že z obsahu spisu po doplnení výpovede žalobkyne je zrejмый spôsob uzavretia predmetnej zmluvy o úvere vychádzajúc z tej skutočnosti, že žalobkyňa vypísala žiadosť /zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru v bode od 1 až 5 dňa 22.5.2013 a žalovaným následne bola podpísaná dňa 27.5.2013, kedy žalovaný v bode 6 zmenil údaj o predpokladanej RPMN úveru pri poskytnutí revolvingu z 63,32% na 60,50% s tým, že s odkazom na rozsudok Krajského súdu v Žiline z 10.11.2011 sp.zn. 9Co/352/2011 na začiatku poskytnutia úveru na základe známych vstupných údajov (výške úveru, úroky, poplatky, obdobie úverového vzťahu a jednotlivé splátky) sa dá uviesť RPMN, pričom ide o povinnú hodnotu a náležitosť spotrebiteľských úveroch, so zreteľom na zabezpečenie zvýšenej ochrany slabšej strany, t.j. spotrebiteľa.

46. Podľa § 46 ods. 2 OZ pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu, ale v celom jeho rozsahu, čo sa v danej veci nestalo ani kumulatívne, keďže nečinnosť strany sama o sebe neznamená prijatie návrhu (§ 44 ods. 1 veta druhá OZ) a nakoľko k dojednaní RPMN (bod 6 zmluvy o úvere) nedošlo ani kumulatívne, pričom ide o podstatnú náležitosť zmluvy o úvere, absencia dojednania tejto povinnej náležitosti majúcej vplyv na zmluvu ako celok nespôsobuje, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov ale je absolútne neplatná, keďže dojednanie takéhoto právneho úkonu bolo účinné v rozpore so zákonom § 43c, § 44 OZ a prieči sa dobrým mravom v zmysle § 3 OZ, so zreteľom aj na ochranu slabšej strany (viď body 36, 37 odôvodnenia tohto rozsudku).

47. Odvolací súd rovnako konštatuje, že uplatnený nárok je absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi, keďže dobré mravy možno stotožniť so všeobecne spoločensky uznávanými zásadami konania v právnom styku (poctivosť, nezneužívanie výkonu práv, nešikanózny spôsob výkonu práva, rešpektovanie rovnosti strán sporu občianskoprávných vzťahov) s tým, že za právny úkon priečiaci sa dobrým mravom treba považovať taký právny úkon, ktorý je všeobecne neakceptovateľný z hľadiska spoločnosti prevládajúcich mravných zásad a princípov vzájomných vzťahov medzi ľuďmi (viď rozhodnutie NS SR sp.zn. 3Cdo/137/2003) a preto mechanizmus vzniku zmluvy v predmetnom spore vo forme čiastočného vypísania žiadosti o poskytnutie úveru spotrebiteľom s následným dopísaním RPMN, ktorá je podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, bez jej prijatia a akceptovania spotrebiteľkou, ktorá je slabšou stranou v tomto právnom vzťahu, so zreteľom aj na výšku RPMN, ako aj výšku ročnej úrokovej sadzby, ktorá je neprimerane navýšená, je jednoznačne konaním žalovaného v rozpore s dobrými mravmi, ktoré nemôže zdieľať v celom rozsahu učeného právneho úkonu ochranu zo strany súdov a preto je takýto právny úkon absolútne neplatný v celom rozsahu v zmysle § 3 a § 39 OZ a nie len bezúročný a bez poplatkov tak, ako to uviedol súd prvej inštancie s odkazom na ust. § 11 ods. 1 písm. a/ a b/ zákona č. 129/2010 Z.z., keďže mal nesprávne za to, že zmluva o úvere bola uzavretá v kumulatívnej forme v jej celom rozsahu, nakoľko akceptovaním prijatia plnenia žalobkyňou nedošlo k uzavretiu zmluvy o úvere v jej celom rozsahu ani kumulatívne.

48. Treba rovnako apelovať aj na zabezpečenie ochrany spotrebiteľa súdnou kontrolou vo vzťahu k výške úrokov za poskytovanie peňažných prostriedkov, ktorých výška podlieha súdnej kontrole vo svetle princípu dobrých mravov a doterajšia judikatúra súdov ani nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú spoločnosťou v prevažnej miere uznávané a

predstavujú základný hodnotový poriadok a to aj s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1MCdo/1/2009 zo dňa 31.7.2009, podľa ktorého dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s ust. § 39 OZ a nesmie sa priečiť dobrým mravom, pričom takýto právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný a ak dodávateľ predformuluje v spotrebiteľskej zmluve klauzuly, ktoré sú v rozpore s ust. § 53 ods. 1 OZ je to v rozpore so zákonom a ide o neplatný právny úkon v zmysle § 39, § 53 ods. 5 OZ.

49. Aj keď odvolací súd súhlasí s konštatovaním žalovaného, že neuvedenie obligatórnych náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere a nedodržanie písomnej formy zmluvy o úvere nespôsobuje neplatnosť zmluvy ako takej v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. ale za stavu, že sa vady predmetnej zmluvy dotýkajú nedojednania jej esenciálnych náležitostí (dojednanie úroku), majúcich vplyv na zmluvu v jej celom rozsahu, pričom zmluva má formulárovú podobu a bola skoncipovaná žalovaným (dodávateľom), pričom nezodpovedá požiadavkám stanoveným v zákone o spotrebiteľských úveroch, berúc zreteľ na povahu právneho úkonu, obsah právneho úkonu, ktorý zakladá hrubú nerovnováhu práv a povinností v neprospech slabšieho spotrebiteľa, ako aj vzhľadom na evidentnú nadvládu nad dlžníkom - spotrebiteľom (slabšia pozícia čo do vyjednávacej pozície a čo do informovanosti), odvolací súd sa stotožnil s návrhom žalobkyne na určenie absolútnej neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere v zmysle § 3 a 39 OZ a pre nesplnenie zákonných podmienok na potvrdenie ani na zrušenie napadnutého rozsudku, odvolací súd v zmysle § 388 CSP zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že určil zmluvu o revolvingovom úvere č. 830059142 zo dňa 27.5.2013 uzatvorenú medzi stranami sporu za neplatnú.

50. Vychádzajúc z právneho posúdenia sporu odvolacím súdom v tomto konaní, odvolací súd poukazuje aj na odôvodnenie rozsudkov, v ktorých žalovaný je totožný subjekt a predmetom konania je určenie absolútnej neplatnosti revolvingového úveru, ktorými odvolacie súdy potvrdili rozsudky súdov prvej inštancie o určení neplatnosti takto uzatváraných zmlúv o revolvingovom úvere (viď rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 17Co/107/2016 zo dňa 26.3.2016, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 15Co/205/2016 zo dňa 17.8.2016, Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 7Co/226/2015 zo dňa 24.5.2017), kde odvolacie súdy rovnako poukazovali na neplatné uzavretie takýchto zmlúv so zreteľom na mechanizmus ich uzavretia, ako aj na absenciu dojednania, čo sa týka výšky RPMN ako podstatnej náležitosti zmluvy majúcej vplyv na platnosť celej zmluvy ako celku, pričom konanie žalovaného, ako aj spôsob uzatvárania revolvingových zmlúv, kde spotrebiteľ je slabšou stranou si vyžaduje zvýšenú súdnu ochranu, čo z hľadiska ochrany slabšej strany sporu od 01.07.2016 je zabezpečené osobitnými ustanoveniami Civilného sporového poriadku v DRUHEJ HLAVE - SPORY S OCHRANOU SLABŠEJ STRANY, v zmysle ktorých je súd aj povinný od 01.07.2016 procesne konať s odkazom aj na § 470 ods. 2 veta prvá CSP v danej veci, ako aj Základné princípy CSP, kde v čl. 2 sa uvádza, že ochrana ohrozených a porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty s tým, že v zmysle čl. 3 ods. 1 ZP CSP každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené.

51. O nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie ako aj v odvolacom konaní, rozhodoval odvolací súd v zmysle § 396 ods. 2, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP a z dôvodu plného úspechu žalobkyne v konaní na súde prvej inštancie, ako aj v odvolacom konaní, keďže odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie, odvolací súd priznal žalobkyni plný nárok na náhradu trov celého konania proti neúspešnému žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o výške tohto nároku v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súdny úradník v konaní na súde prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

52. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0. (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).